

Sygn. akt XII Ga 581/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział XII Gospodarczy Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący – SSO Janusz Beim

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2013 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko: B. M.

o zapłatę 4.405,59 zł

na skutek apelacji pozwanego B. M. od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie Wydział V Gospodarczy z dnia 14 marca 2013 r. sygn. akt V GC 20/12/S upr

oddala apelację.

Sygn. akt XII Ga 581/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 22 listopada 2013 r.

Strona powodowa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. domagała się zasądzenia od pozwanego B. M. kwoty 4.405,59 zł z ustawowymi odsetkami tytułem wynagrodzenia za sprzedany pozwanemu towar. Strona powodowa wniosła także o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu.

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie, Wydział V Gospodarczy w dniu 20 września 2011 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym orzekając zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany wniósł sprzeciw od tego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i zarzucając niewykonanie umowy oraz przedwczesność powództwa. Pozwany wniósł także o zasądzenie od strony powodowej kosztów procesu.

Przyznał, że zakupił u strony powodowej towar opisany w fakturach dołączonych do pozwu, ale strona powodowa nie dostarczyła jego części, a to farby A. P. o wartości 4.316,22 zł. Wskazał, że zgłosił stronie powodowej reklamację z powodu niezgodności koloru dostarczonej farby z zamówionym, ale nie została ona rozpatrzona.

Wyrokiem wydanym dnia 14 marca 2013 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie, Sąd Gospodarczy zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 4.405,59 zł z ustawowymi odsetkami (pkt I) oraz kwotę 100 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt II).

Sprawa rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym.

Pozwany wniósł apelację od wyroku z dnia 14 2013 r., zaskarżając go w całości i domagając się jego zmiany poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od strony powodowej kosztów postępowania za obie instancje.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie art. 535 k.c. poprzez przyjęcie, że strony zawarły umowę sprzedaży farby, której kolor uległ odchyleniu o 0,25 delta w stosunku do międzynarodowego wzorca barw (...) za cenę 4.405,59 zł, podczas gdy w istocie strony nie zawarły umowy sprzedaży o takiej treści.

W uzasadnieniu apelacji pozwany przyznał, że strona powodowa dostarczyła mu farbę o kolorze podobnym do określonego w umowie ale nie wykazała, że zawarła umowę sprzedaży farby o kolorze odbiegającym od wzornika, ani że dopuszczalne i normalne są odchylenia kolorystyczne, a w konsekwencji nie powstał obowiązek zapłaty.

W odpowiedzi na apelację strona powodowa wniosła o oddalenie apelacji oraz zasądzenie od pozwanego kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd II instancji nie prowadził postępowania dowodowego, zatem na podstawie art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku z dnia 22 listopada 2013 r. obejmować będzie wyjaśnienie podstawy prawnej rozstrzygnięcia z przytoczeniem przepisów prawa.

W postępowaniu uproszczonym apelacja może być oparta jedynie na zarzucie naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie oraz zarzucie naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy (art. 505⁹ § 1 pkt 1 i pkt 2 k.p.c.).

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem brak jest podstaw do wzruszenia zaskarżonego orzeczenia.

W ocenie Sądu Okręgowego roszczenie strony powodowej zasługiwało na uwzględnienie, gdyż strona powodowa wykazała jego zasadność, a to fakt wydania i dostarczenia pozwanemu towaru (farb (...)) wyszczególnionego w fakturach dołączonych do pozwu. Pozwany natomiast nie udowodnił twierdzeń zgłoszonych w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Z twierdzeń strony powodowej popartych dowodami w postaci faktur VAT oraz zeznań świadków wynika, że pozwanemu dostarczono zamówioną przez niego farbę (...). Zamówiony towar został pozwanemu wydany i pozwany wykorzystał go godnie z przeznaczeniem. Pozwany nie kwestionował przy tym faktu zakupu u strony powodowej farby A. R.. Nie przeczył również pozwany, że farbę tę wykorzystał do pomalowania okien na zlecenie inwestora, a inwestor prace odebrał bez zastrzeżeń i zapłacił umówione wynagrodzenie. W tej sytuacji twierdzenia pozwanego, iż odcień lakieru odbiegał od zamówionego i był niezgodny z wzornikiem (...) nie zasługiwały na uwzględnienie. Twierdzenia te nie tylko pozostawały w sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania (o czym będzie mowa poniżej), ale także nie zostały poparte żadnymi dowodami, np. dokumentacją fotograficzną. Pozwany zarzucając, iż dostarczono mu farbę, której kolor miał być inny od zamówionego zobowiązany był udowodnić podnoszony zarzut braku zgodności towaru z umową, gdyż samo ogólne i niepoparte żadnymi dowodami twierdzenie o zamówieniu towaru o innych właściwościach niż opisany w fakturach przy jednoczesnym przyznaniu faktu, że towar ten został dostarczony i wykorzystany zgodnie z przeznaczeniem nie czyni zadość wymogom określonym w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. Wskazane przepisy nakładają na strony obowiązek inicjatywy dowodowej - wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Proces cywilny ma charakter kontradiktoryjny, co oznacza, że to na stronach spoczywa obowiązek zgłaszania twierdzeń i faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy oraz dowodów na ich poparcie. Nadto art. 3 k.p.c. zobowiązuje strony zarówno do wyjaśnienia okoliczności sprawy i przedstawienia dowodów na te okoliczności, jak i nakłada na nie obowiązek mówienia prawdy („dawać wyjaśnienia zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek”). Z obowiązkiem mówienia prawdy związana jest także powinność zupełności, czyli kompletności wyjaśnień, wyrażająca się w tym, że strona ma obowiązek przedstawienia wszystkich okoliczności sprawy, a więc również tych niekorzystnych. W niniejszej sprawie strona powodowa na uzasadnienie swojego roszczenia przedstawiła dowody (dokumenty w postaci faktur VAT, zeznania świadka G. K. oraz zeznania prezesa powodowej spółki (...)), które prawidłowo Sąd

uznał za wiarygodne i wystarczające dla wykazania zasadności podnoszonych twierdzeń. Pozwany chcąc skutecznie zakwestionować dochodzone przez stronę powodową roszczenie zobowiązany był do przedstawienia dowodów przeciwnych, potwierdzających jego stanowisko w procesie – a to okoliczność, że kolor lakieru oznaczony jako (...) w sposób znaczący odbiegał od wzornika. Skoro takich dowodów pozwany nie zaoferował, poprzestając na samych tylko twierdzeniach własnych, a jednocześnie przyznał fakt odebrania i zużycia dostarczonego towaru, to nie było podstaw do uznania roszczenia za nieudowodnione. W konsekwencji nie mogą odnieść skutku podnoszone w apelacji zarzuty pozwanego, iż Sąd I instancji zaniechał przeprowadzenia dowodów na okoliczność zgodności dostarczonego towaru z umową. Chybiony jest również zarzut pozwanego, iż Sąd powinien był przeprowadzić urzędu dowód z opinii biegłego celem ustalenia zakresu rzekomych odchyień koloru i prawidłowości tego zjawiska. Dowód z urzędu może bowiem być przeprowadzony tylko wyjątkowo - konieczność wyjaśnienia i przytoczenia podstawy faktycznej wyroku nie nakłada na sąd obowiązku poszukiwania dowodów, ponieważ obciąża on obie strony według reguł określonych w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. w związku z art. 3 k.p.c. Wyłącznie w sprawie skomplikowanej pod względem faktycznym i prawnym (zmienne i niejednoznaczne regulacje prawne) dla zapewnienia należytego toku postępowania i uniknięcia przewlekłości, rola sądu może i powinna być aktywna w zakresie żądania od stron oświadczeń co do faktów istotnych ze względu na hipotezy norm prawa materialnego, które przyjmują za podstawę roszczeń lub zarzutów" (zob. wyroki SN: z dnia 17 lutego 2005 r., IV CK 579/04, Lex nr 176005; z dnia 22 listopada 2001 r., I PKN 660/00, Wok. 2002, nr 7-8, poz. 44; z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76). Na sądzie rozpoznającym sprawę nie spoczywa powinność zarządzania dochodzeń mających na celu uzupełnienie i wyjaśnienie twierdzeń stron oraz poszukiwanie dowodów na ich udowodnienie. Do sądu nie należy też przeprowadzanie z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne - art. 6 k.c. (zob. wyroki SN: z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 5-6, poz. 76; wyrok SA w Poznaniu z dnia 29 grudnia 2003 r., I ACa 1457/03, OSA 2005, z. 3, poz.12; wyroki SN: z dnia 11 lipca 2001 r., V CKN 406/00, Lex nr 52321; z dnia 12 kwietnia 2000 r., IV CKN 22/00, Lex nr 52438). Pozwany zgłosił wnioski o przeprowadzenie dowodów z dokumentów – faktur VAT oraz zeznań stron – na okoliczność treści łączącej strony umowy. W oparciu o zawnioskowane przez strony dowody Sąd ustalił, że strony zawarły umowę sprzedaży towarów, m. in. farb (...) i umowa ta została wykonana przez stronę powodową.

Nadto, jak zaznaczono powyżej, w świetle zasad doświadczenia życiowego nie sposób uznać, że osoba, która otrzymała towar oznaczony zgodnie z zamówieniem i wykorzystała go zgodnie z przeznaczeniem, dopiero w momencie żądania przez sprzedającego zapłaty podnosi zarzut niezgodności dostarczonego towaru z umową. Wszak pozwany sukcesywnie zamawiał kolejne opakowania farby A. R. i zużył tę farbę do pomalowania okien w obiekcie realizowanym na zlecenie inwestora, a wykonane prace zostały przyjęte. W ocenie Sądu Okręgowego gdyby podczas malowania okazało się, że farba istotnie odbiega kolorystyką od dotychczas dostarczonej, to pozwany niezwłocznie zgłosił reklamację sprzedającemu, wstrzymał się z wykonywaniem prac, a nie zamawiał kolejne partie lakieru tej samej(...) Natomiast nieznaczne odchylenia odcienia danej barwy są zjawiskiem naturalnym, mogą być spowodowane różnicą w strukturze malowanego materiału, wilgotnością powietrza czy niewyschnięciem farby gruntującej. Jeśli w ocenie pozwanego różnice kolorystyczne były istotne, to powinien on był zgłosić niezwłocznie reklamację sprzedającemu. Skoro pozwany takiego aktu staranności nie dopełnił, podnosząc zarzut wadliwości towaru dopiero gdy strona powodowa wezwała go do zapłaty wynagrodzenia, to zarzut taki uznać trzeba za niewiarygodny i sprzeczny z zasadami racjonalnego postępowania i doświadczenia życiowego. Tym bardziej, jeśli weźmie się pod uwagę, że pozwany jest profesjonalistą w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej, umowę ze stroną powodową zawarł w zakresie swojej działalności i w związku z tą działalnością wykorzystywał zakupione farby.

Podsumowując, pozwany nie wykazał, że nie łączyła go ze stroną powodową umowa sprzedaży farb (...), ponieważ przyznał, że farby takie zamówił i otrzymał. Nie wykazał także pozwany, że umowa nie została przez stronę powodową wykonana, skoro dostarczone farby zużył zgodnie z przeznaczeniem.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 505¹³ § 2 k.p.c.

Strona powodowa nie poniosła żadnych kosztów postępowania apelacyjnego wobec czego wniosek o zasądzenie tych kosztów od pozwanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

Ref. I inst. SSR P. Biega